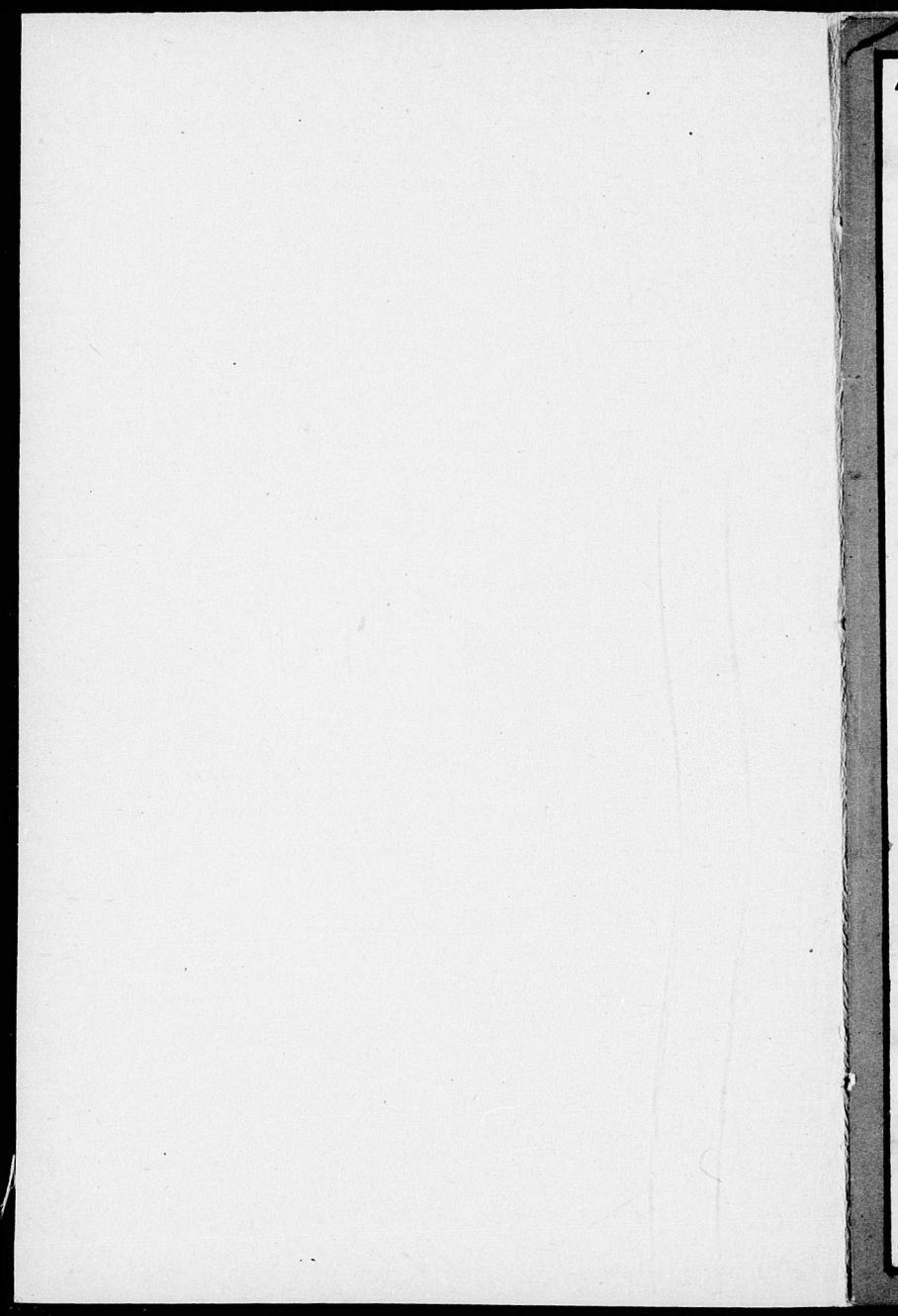

BR.1874.III.30.

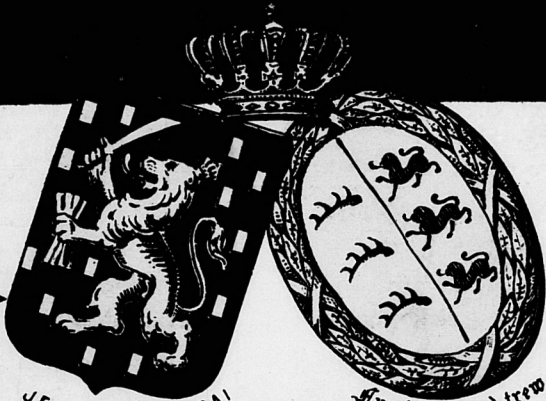

1874 III, 30.

1849

1874

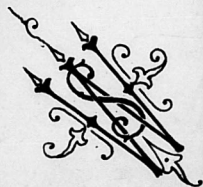
XXV

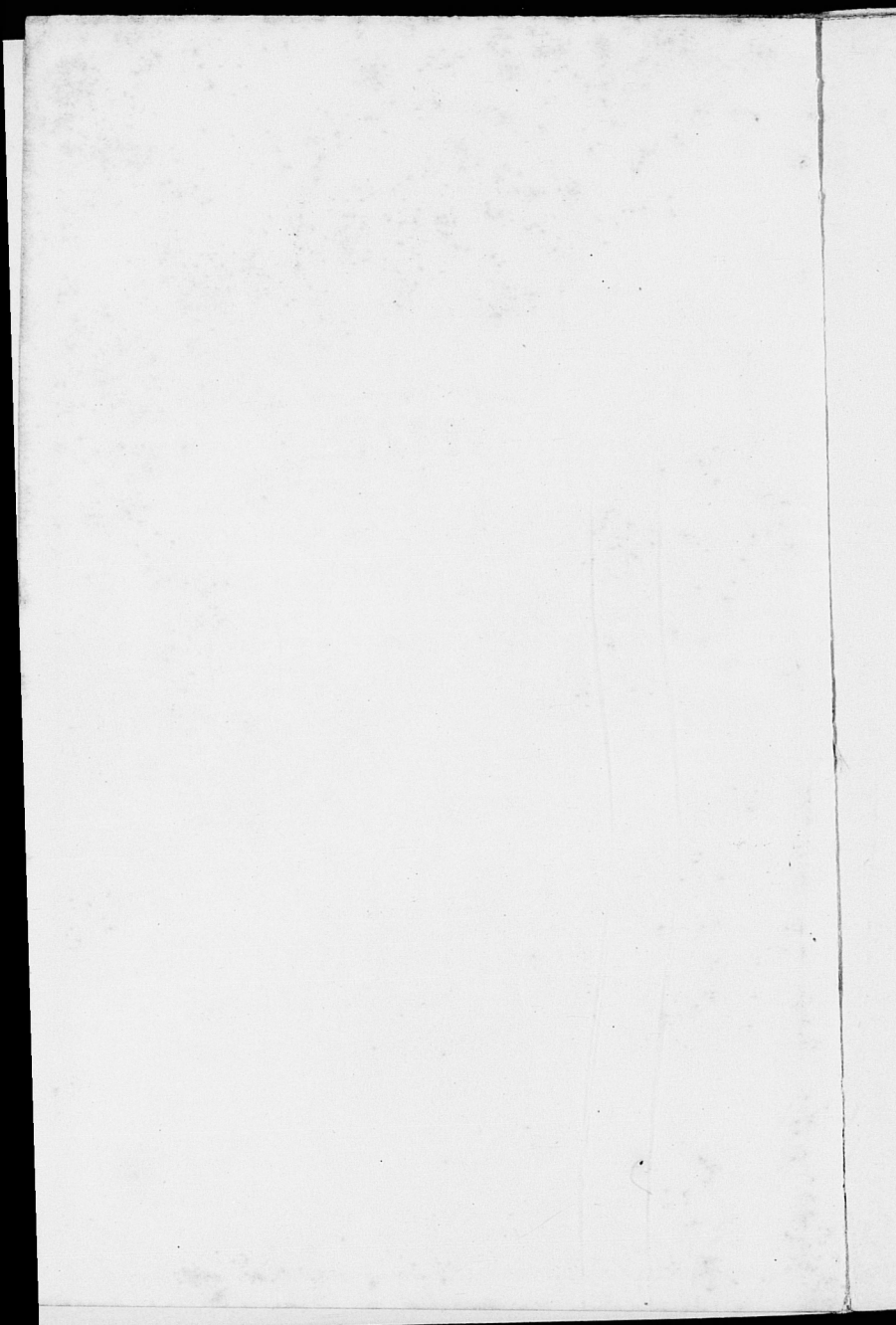
JE MAINTIENDRAI

Furchtlos und trew.

TIENTAL FEESTLIEDEREN

Tresling & Co Amst.

T I E N T A L
FEESTLIEDEREN

TER GELEGENHEID

DER

VIERING

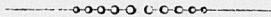
VAN HET

*V*IJF-EN-*J*WINTIG-*J*ARIG

KONINGSCHAP

VAN

Z. M. WILLEM III.

AMSTERDAM,
D. B. CENTEN.
1874.

-
- J. E. BANCK, Meizang.
A. BEELOO, Vorst en Volk.
G. H. J. ELLIOT BOSWEL, Laten vlag en wimpel zwieren!
A. J. DE BULL, Vivat!
B. TER HAAR, De Watersnood.
J. P. HASEBROEK, Het Zilveren Feest.
D. F. VAN HEYST, Des Konings Feest.
W. J. HOFDIJK, Neêrlands Eerste Burger.
J. J. L. TEN KATE, Een Nieuw Wilhelmus-Lied.
E. LAURILLARD, Oranje en Nederland.
-

MEIZANG.

WIJZE: *De Koning leev'.*

O schoone Meimaand, wees gegroet,
Bevredig ons verlangen,
Verrijk ons met een overloed
Van geuren, stralen, zangen,
Maar bied uw keur van bloemen thans,
Den Koning tot een eerekrans!

Waar overal het veld en bosch
In feestgewaad zich kleeden,
Zal Nederland in bruiloftsdos,
Zijn Koning tegentreden,
En vlecht het volk op nieuw den band,
Gestrengeld tusschen Vorst en Land.

Een onbewolkte zonneshijn
Zal van den hemel dalen,
Bij ons eendrachtig samenzijn,
Als feestlicht ons bestralen;
Zoo klinke alom het volksgezag:
Oranje en Neêrland leven lang!

J. E. BANCK.

VORST EN VOLK.

WIJZE: *Wij leven vrij, wij leven blij.*

De juichtoon rolt heel Neêrland rond,
Op Koning WILLEMS feest,
Het vierde van een eeuw verzwond,
Sinds Hij zich aan het Volk verbond,
Dat in zijn Vorst een Vader vond,
Met Hem één hart, één geest

Als 't water wast, het noodweêr leoit,
Is WILLEM reddend dáár;
Schoon elders 't vuur des opstands broeit,
Of de oorlogsvlam de velden schroeit:
Zoolang de Oranjezon hier gloeit,
Vreest Neêrland geen gevaar.

Leef, Derde WILLEM! leef, regeer:
Zoo bidt heel 't Vaderland;
De glorie van Uw Huis vermeer'!
Zijn luister straalt op Neêrland neêr,
En onze Vrijheid, Welvaart, Eer,
Zijn veilig in uw hand.

A. BEELOO.

Laten vlag en wimpel zwieren!

WIJZE: *De kleine rekrut*, van FR. KÜCKEN.

Laten vlag en wimpel zwieren!

Steekt de kleuren van uw vorst,
Steekt oranjen op de borst,
Om het Zilveren Feest te vieren
Tusschen Vaderland en Vorst!
Broeders! op dit Zilvren Feest,
Eén van hart en één van geest!
Alle rang en alle stand
Snoere vaster nu den band!

't Is uit blijdschap om den feestdag van Oranje,
Van Oranje en 't lieve Vaderland!

Als wij omzien in 't verleden,

Wat al stormen en getij,
Wat al ramp en dwingelandij!
En het Zilveren Feest van heden
Ziet ons allen vrank en vrij!
Onder Hooger kracht en licht,
Zijn we Oranje dat verpligt!
Aan Prins WILLEM's kloek verstand,
Aan Prins WILLEM's wakkre hand!

't Is ons danklied op den feestdag van Oranje,
Van Oranje en 't lieve Vaderland!

Wat zal ons de toekomst baren?

Zal het voorspoed en geluk,
Zal het onspoed zijn en druk? —

Maar wij vreezen geen gevaren,
En verwerpen 's vreemding's juk!

Wijk' maar alle tweedragt heen,
Blijv' Oranje en Neerland één!

En de liefde hun verpand

Die ons hart zoo fier ontbrandt!

't Is ons bidden op deez' feestdag, voor Oranje,
Voor Oranje en 't lieve Vaderland!

G. H. J. ELLIOT BOSWEL.

V I V A T!

WIJZE: *Al is ons prinsje nog zoo klein.*

Dat's nog maar eens in 't land vertoond, Hoezee!
Zoolang er hier een Koning troont, Hoezee!

Dat op een Zilvren Krooningsfeest
Ons volkjen is te gast geweest!
Hoezee, Hoezee, Hoezee!
Vivat Oranje! Hoezee!

En daarom klinkt uit dorp en stad, Hoezee!
Een daavrend: Hiep! Hiep! Hiep! Vivat! — Hoezee!

Heeft onze Koning dankensstof,
Wij ook, wij ook! tot hulde en lof!
Hoezee, Hoezee, Hoezee!
Vivat Oranje! Hoezee!

Hier moet je zijn voor zulk een feest, Hoezee!
Hier spreekt de rechte, goede geest! Hoezee!

Hier leven vorst en volk vereend,
Hier is 't met liefde en trouw gemeend!
Hoezee, Hoezee, Hoezee!
Vivat Oranje! Hoezee!

Vooruit, vooruit! op d'eigen baan, Hoezee!
Met hem eendrachtig voortgegaan, Hoezee!

Geen kleuren, maar Oranje alleen,
Oranje, Oranje en anders geen!
Hoezee, Hoezee, Hoezee!
Vivat Oranje! Hoezee!

't Is met Oranje ons welgegaan, Hoezee!
 Daar houden wij ons innig aan, Hoezee!
 Gelijk de vader schaart de zoon
 Zich trouw als wachter bij den troon!
 Hoezee, Hoezee, Hoezee!
 Vivat Oranje! Hoezee!

Heil, Koning! Heil u, Koningin! Hoezee!
 Daar stemmen oud en jong mê in, Hoezee!
 Hoe langer U de Kroon nog siert
 Hoe welger Hollands tuin nog tiert!
 Hoezee, Hoezee, Hoezee!
 Vivat Oranje! Hoezee!

Want waar we 't oog in 't ronde slaan, Hoezee!
 Daar zien we door U welgedaan! Hoezee!
 De Koning en de Koningin
 Beschermen 't Neêrlandsch huisgezin!
 Hoezee, Hoezee, Hoezee!
 Vivat Oranje! Hoezee!

En daarom draagt nog lang de Kroon, Hoezee!
 Gij vindt in aller liefde Uw loon! Hoezee!
 Dat God in alles met U zij
 Dat zingen en dat bidden wij!
 Hoezee, Hoezee, Hoezee!
 Vivat Oranje! Hoezee!

A. J. DE BULL.

DE WATERSNOOD,

op 's Konings zilveren feest herdacht.

WIJZE: *Wien Neerlandsch bloed.*

De jammer steeg in 't land ten top,
De noodklok klept en luidt ;
Want dondrend scheurde 't ijs zich op,
Dat zich tot heuven kruit
En 't volk, beroofd van have en goed,
Staat langs den dijk geschaard,
En staart vol wanhoop op den vloed,
Die voortgolft door de waard.

Wie naakt dáár, worstelend in een boot
Door scherf en ijsschol heen ?
Wie wordt als Helper in den nood
Begroet door groot en klein ?
't Is *derde* WILLEM, Neêrlands vorst,
Die de onheilsmaar vernam ;
Die 't stroomgeweld braveeren dorst,
En hier als Trooster kwam !

Hij spreekt, wie siddren, moed in 't lijf,
Leent iedre klaagstem 't oor,
En wekt en spoort tot kloek bedrijf,
En streeft de kloeksten voor.
Hij toeft bij de armoe in haar stulp,
En strooit den buidel leêg,
En spoedt weêr voort en ijlt ter hulp,
Waar de angstkreet hooger steeg.

Dat zijt Ge in storm en noodgetij
 Voor ons, o Vorst! geweest!
 Wij roemen en herdenken 't blij
 Op 't Zilvren Kroningsfeest.
 Wat Gij hebt voor Uw volk gedaan.
 Neen! wij vergeten 't niet!
 't Doet ons gejuich te hooger gaan
 In 't duizendstemmig lied!

U blijve 't hart Uws volks gewijd,
 U, Koning! die ons mint!
 Die met ons voelt, die met ons lijdt,
 En vreugde in 't weldoen vindt!
 Als 't vogelnestje, in 't golfgebruis
 Beveiligd op den vloed, ¹⁾
 Zóó blijve ons dierbaar Vorstenhuis,
 Getrouw door God behoed!

B. TER HAAR.

¹⁾ Zinspeling op het bekende symbool van den ijsvogel, met het:
 „Saevis tranquillus in undis.”

HET ZILVEREN FEEST.

WIJZE: *Wien Neêrlandsch bloed, enz.*

Wanneer in 't huwelijk Man en Vrouw,
Sinds vijf en twintig jaar,
Verbonden zijn in liefde en trouw,
Is 't feest voor 't huwelijkspaar.
Gij brengt ons zulk een feestgetij',
O Zon, die thans verreest!
Als Volk en Koning vieren wij
Een Zilvren huwlijksfeest.

Gezegend zij dat trouwverbond
Van Neêrland met zijn Vorst.
Geen huwelijk had ooit vaster grond:
De liefde in beider borst!
Nooit is er twist in 't groot gezin,
Nooit vredebreuk geweest:
Van enkel min en wedermin
Getuigt dit Zilvren feest.

o God, die Vorst en Volk verbindt,
Nu Ge om hun beider hand
Een stevig snoer van Zilver windt,
Versterk alzoo dien band!
Vervul met bloemen Hollands tuin,
Die Neêrland samenleest
Ten krans voor Koning Willems kruin,
Op 't Zilvren Huwlijksfeest!

J. P. HASEBROEK.

DES KONINGS FEEST.

WIJZE: *Io Vivat.*

Des Konings feest, des Konings feest,

Dat vieren we allen meê!

't Is Vijf-en-Twintig jaar geleên

Dat onze Vorst ten troon verscheen;

Des Konings feest, des Konings feest,

Dat vieren we allen meê!

De blijdschap in het vorstlijk huis,

Geeft blijdschap ook in de armste kluis;

Des Konings feest, des Konings feest,

Dat vieren we allen meê.

Dit Zilvren feest, dit Zilvren feest,

Dat vieren we allen meê!

Nu zingen wij een vroolijk lied,

Wie zwijgt is vast de beste niet;

Dit Zilvren feest, dit Zilvren feest,

Dat vieren we allen meê!

Oranje's vreugd, Oranje's smart,

Vindt weêrklank in elk Hollandsch hart;

Dit Zilvren feest, dit Zilvren feest,

Dat vieren we allen meê.

Des Konings feest, des Konings feest,

Dat vieren we allen meê!

En dreigt de vijand met gevaar,

Dan staan wij met de wapens klaar: —

Des Konings zaak, ook *onze* zaak,

Dan strijden we allen meê!

Oranje maakte eens Neêrland vrij,

En met Oranje vallen wij,

Des Konings zaak, ook *onze* zaak,

Zóó doen wij altijd meê!

D. F. VAN HEYST.

Neêrlands eerste Burger.

WIJZE: *Wilhelmus van Nassouwe.*

„Den naam van Nederlander
„Schat ik een eereanaam,
„Een schoonen eendrachtstander
„Voor Vorst en Volk te zaâm!”
Zóo sprak, met ronde trouwe,
Naar zijner Vaadren aart,
Wilhelmus van Nassouwe,
De Koning, ons zoo waard!

Gy volkren van Europe!
Toont ons een tweeden Vorst,
Die zelf dus d' engen knoope
Met 't volk verbinden dorst;
Toont ons een tweeden Koning
Die dus zijn throon verheft,
En 't doelwit zijner krooning
Zoo innig heeft beseft!

Daalt zóo een Koning neder
In zijner Volkren schoot —
Dat volk verheft hem weder,
En schat hem dubbel groot;
Het draagt hem op de handen;
Het koestert hem den voet;
En doet het wyrook branden —
Dat is huns harten gloed.

Dat dan de juichtoon klinke
Tot Neêrlands verste reê,
En 't feestlicht stralend blinke
By WILLEMS jubilee:
Wy bieden onzen Koning
Den zilvren eikenkrans,
Op 't feestty Zijner krooning,
Als Eersten Burger 's Lands!

W. J. HOFDIJK.

Een Nieuw Wilhelmus-lied.

WIJZE: *Wilhelmus van Nassouwen.*

„Wilhelmus van Nassouwen!”
Zóo zongen stem en snaar
Het bondslied der getrouwen,
Reeds driemaal honderd jaar.
’t Klonk onder vreugd en smarte,
Nu strijd-, dan zege-zang:
’t Stroomt héden uit ons harte
Met blijden Hoogtij’-klang!

Sinds Vijf en Twintig Jaren,
Doorluchte Oranje-zoon!
Mocht gij haar rein bewaren,
Des DERDEN WILLEM’s kroon.
Wáar liefde en lust vergingen,
Of tweedracht bloed vergiet’,
Oranje en Neêrland zingen
Het Zilvren Bruilofts-lied!

Hoe hoog de waatren rezen,
Gij stondt Uw Volk ter zij’!
Gij hebt U trouw bewezen
In alle noodgetij’!
Wien bloedige eer verblindde,
Gij zocht een beter faam:
Der WILLEM’s meestbeminde,
De Goede heet Uw naam!

Zoo moogt ge, o Koning! leven,
Wij bidden 't „nacht en dag,
„Dat God U kracht wil geven,
Dat Hij U helpen mag!” *)
Gij, WILLEM onzer keuze!
Gezegend blijv' Uw lot,
Onsterflijk onze leuze:
„ORANJE, NEËRLAND, GOD!”

J. J. L. TEN KATE.

*) Deze twee regels zijn uit het oude *Wilhelmus-Lied*.

ORANJE EN NEDERLAND.

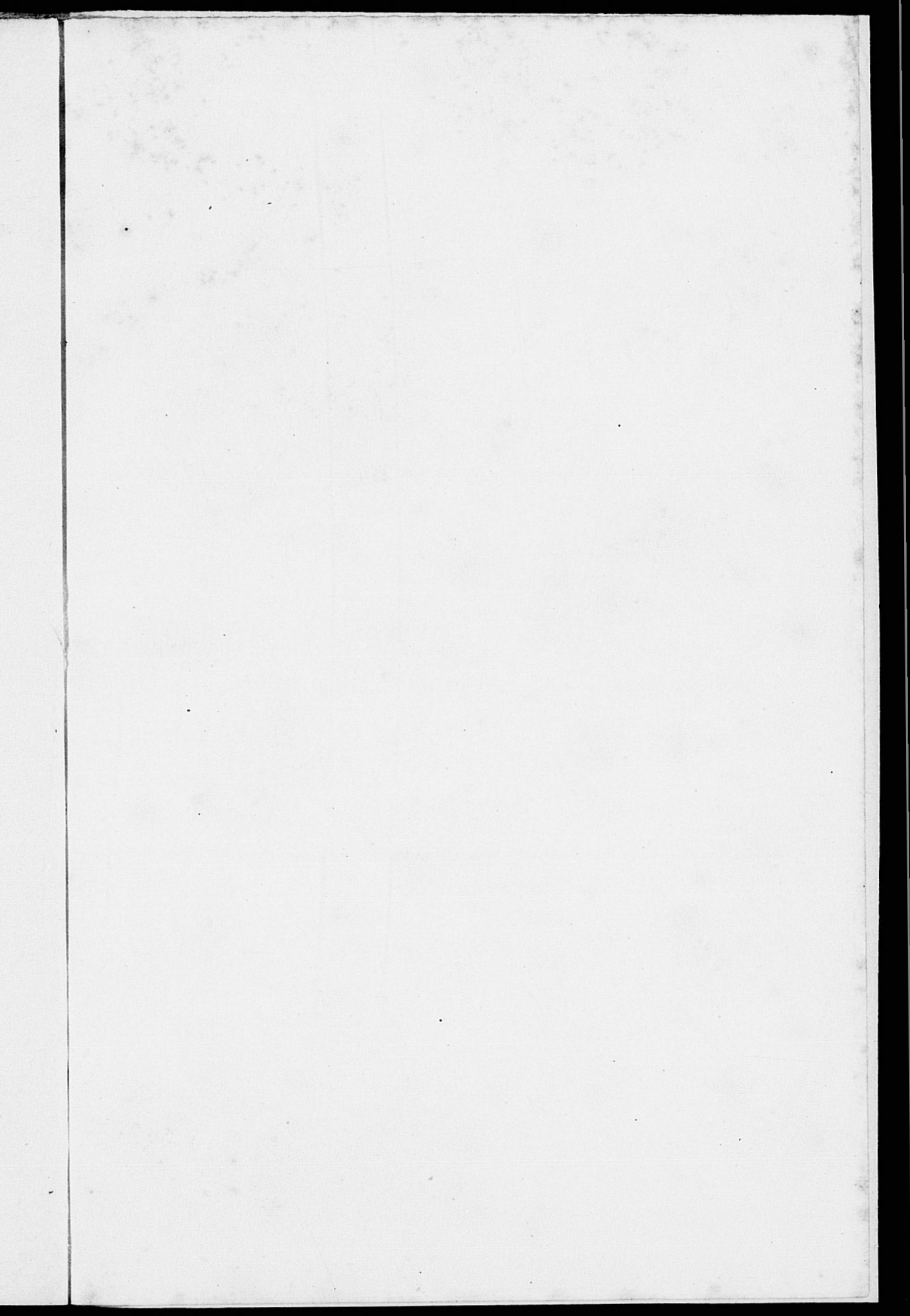
~~~~~
WIJZE: *De Koning leer'.*

Oⁿtsluit het hart, verheft het lied,
Een lied van dank en bede!
Waar 't Volk zijn Vorst gezegend ziet,
Daar juub'le 't met Hem mede;
En 't bidde, als Hij,
Op 't feestgetij,
Dat steeds zijn kroon gezegend zij.

ORANJE en NEERLAND vieren feest:
De vreugd is één voor beiden;
Ze zijn zoo lang vereend geweest, —
Geen macht moet ooit ze scheiden;
Hun wel en wee,
Hun dank en beê,
Zij altijd één, — zij nimmer twee!

Ze deelden saâm veel zorg en smart,
Veel moeite en strijd en lijden,
Maar deelden ook, met juichend hart,
Veel hoop en veel verblijden.
Gods Vaderhand
Bewaar' dien band,
En zeeg'ne ORANJE en NEDERLAND!

E. LAURILLARD.

Prijs 25 Cents.

1°. April a. s. zal, ter algemeene verspreiding, eene editie verkrijgbaar gesteld worden tegen de volgende prijzen:

25 Ex. f 3.—; 50 Ex. f 5.50; 100 Ex. f 10.—; 250 Ex. f 22.50;
500 Ex. f 40.—; 1000 Ex. f 75.—.

